

Hallituksen esitys Eduskunnalle Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymän merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa koskevan yleissopimuksen nro 163 hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleiskokouksessa, Kansainvälisessä työkonferenssissa vuonna 1987 hyväksytyn yleissopimuksen nro 163 hyväksymisestä.

Yleissopimus nro 163 koskee merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa. Yleissopimuksen hyväksyneet valtiot sitoutuvat varmistamaan, että sopivissa satamissa ja laivoilla järjestetään kaikille merenkulkijoille kulttuuri-, virkistys- ja tiedotus- sekä muita hyvinvointiin liittyviä palveluita. Kan-

sainvälinen työjärjestö on jo vuonna 1936 hyväksynyt suosituksen merimiesten huollon parantamisesta satamissa sekä vuonna 1970 suosituksen merenkulkijain viihtyvyydestä ja hyvinvoinnista merellä ja satamissa. Yleissopimus nro 163 on ensimmäinen asiaa koskeva sitova asiakirja.

Suomen lainsäädäntö vastaa yleissopimuksen määräyksiä. Siten sen hyväksymiselle ei ole lainsäädännöllisiä esteitä.

YLEISPERUSTELUT

1. Asian valmistelu

Yleissopimus (nro 163), joka koskee merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa, hyväksyttiin 74. työkonferenssissa lokakuussa 1987. Hyväksymisen puolesta äänesti 214. Kolme pidättäytyi äänestämästä. Kukaan ei äänestänyt vastaan.

Hallitus saattoi yleissopimuksen ILO:n perussäännön 19 artiklan edellyttämällä tavoin Eduskunnan käsiteltäväksi vuonna 1989 (HE 28/1989 vp.) Hallitus esitti jo tuolloin Eduskunnalle, että se hyväksyisi yleissopimuksen nro 163. Eduskunta ei kuitenkaan ehtinyt käsitellä asiaa koskevaa hallituksen esitystä loppuun viime vaalikauden aikana. Hallituksen esitystä 28/1989 vp. laadittaessa asiasta pyydettiin lausunnot sosiaali- ja terveysministeriöltä, työsuojeluhallitukselta, Turun aluetyöterveyslaitokselta, Suomen Varustamoyhdistykseltä, Ahvenanmaan Varustamoyhdistykseltä, Suo-

men Merimies-Unionilta, Suomen Laivanpäällystöliitolta, Suomen Konepäällystöliitolta, Merimiespalvelutoimistolta ja merimiesasiain neuvottelukunnan ILO-jaostolta.

Lausunnonantajat katsoivat tuolloin, ettei yleissopimuksen hyväksymiselle ole estettä. Tämän jälkeen lainsäädännössämme ei ole tapahtunut yleissopimuksen hyväksymiseen vaikuttavia muutoksia.

ILO-neuvottelukunta on puoltanut yleissopimuksen hyväksymistä.

2. Nykytilanne ja yleissopimuksen merkitys

Yleissopimus (nro 163), joka koskee merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa, hyväksyttiin 74. työkonferenssissa lokakuussa 1987. Se tuli kansainvälisesti voimaan 3.10.1990. Yleissopimuksen on 1.1.1991

mennessä hyväksynyt kuusi valtiota: Ruotsi, Espanja, Sveitsi, Unkari, Tsekkoslovakia ja Meksiko.

ILO on vuonna 1936 hyväksynyt suosituksen nro 48 merimiesten huollon parantamiseksi satamissa ja vuonna 1970 suosituksen nro 138, joka koskee merenkulkijain viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa. Suomessa on vuonna 1972 annettu laki (452/72) ja asetus (846/72) merimiesten palvelu- ja opintotoiminnasta, joiden tarkoituksena on ollut ILO:n vuoden 1970 suosituksen hengessä edistää merimiespalvelutoimintaa. Säädöksissä ei määritellä toiminnan sisältöä 1 §:ssä olevia yleisluontoisia tehtäväkuvauksia lukuunottamatta, vaan niiden pääasiallisen sisällön muodostaa merimiespalvelutoimiston organisaation ja rahoituksen sääntely.

Merimiespalvelutoimiston tehtävänä on toimia yhteistoimintaelimenä lakimääräisen ja vapaaehtoisen merimiespalvelutoiminnan järjestämiseksi, tukea merenkulkijoiden aikuisopiskelua ja harrastustoimintaa sekä tarjota heille opinto-, tiedotus- ja vapaa-ajanpalveluja.

Merimiespalvelutoimiston toimintaa ohjaa-

vat edustajisto ja hallitus ja sitä valvoo työministeriö. Käytännön toiminnasta ja taloudesta vastaa hallitus, jossa ovat edustettuina työministeriö, merenkulkualan työmarkkinajärjestöt ja Merimieslähetysseura.

Organisaation rahoitukseen osallistuvat merenkulkijat, varustamot ja valtio. Toimintaan saadaan lisäksi varoja lästimaksumista, joista suurimman osan maksavat Suomen satamissa käyvät ulkomaiset alukset.

Kyseessä oleva yleissopimus on sikäli merkityksellinen, että se on ensimmäinen asiaa koskeva sopimus, jota jäsenvaltiot ratifioidessaan sitoutuvat noudattamaan. Aikaisemmat asiakirjat ovat olleet suosituksia ilman sitovia vaikutuksia. Suomen kannalta sopimus ei varsinaisesti tuo mitään uutta.

Yleissopimuksen hyväksymisen yhteydessä työkonferenssissa hyväksyttiin myös merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia koskeva suositus (nro 173), joka sisältää myös muita kuin merimiespalvelutoimintaan liittyviä merenkulkijoiden hyvinvointia edistäviä asioita.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Yleissopimuksen sisältö

Yleissopimuksella pyritään siihen, että merenkulkijoiden käytettävissä olisi sekä satamassa että laivalla hyvinvointiin liittyviä ja kulttuuri-, virkistys- sekä tiedotuspalveluja (artiklat 1 ja 2). Erityisesti sopimus edellyttää, että nämä merimiespalvelut järjestetään satamissa kaikille merenkulkijoille riippumatta heidän kansallisuudestaan, rodustaan, ihonväristään, sukupuolestaan, uskonnostaan, poliittisista mielipiteistään, sosiaalisesta taustastaan tai siitä valtiosta, jonka alueella laiva, jossa he ovat työssä, on rekisteröity (artikla 3).

Jäsenvaltioiden tulee varmistaa, että merimiespalvelutoiminnan rahoittamiseksi ryhdytään tarpeellisiin järjestelyihin (artikla 2). Lisäksi valtioiden tulee määritellä, missä satamissa toimintaa järjestetään (artikla 4).

Yleissopimus edellyttää, että merenkulkualan

teknisen, toiminnallisen ja muun kehityksen mukaan merimiespalvelutoiminta otetaan uudelleenarvioinnin kohteeksi (artikla 5). Sopimusvaltiot sitoutuvat myös yhteistyöhön keskenään sopimuksen soveltamiseksi (artikla 6).

2. Yleissopimuksen suhde Suomen lainsäädäntöön ja kansalliseen käytäntöön

Merimiesten palvelu- ja opintotoimintaa koskevan lain mukaan merimiesten palvelu- ja opintotoiminnan tarkoituksena on merimiesten opiskelun, nuoriso- ja aikuiskasvatuksen, urheilun, virkistys- ja vapaa-ajan toiminnan sekä viestintäpalvelun edistäminen. Näin ollen laki kattaa samat toiminnot kuin yleissopimus eli hyvinvointiin liittyvät sekä kulttuuri-, virkistys- ja tiedotuspalvelut.

Merimiespalvelulain 3 §:ssä määritellään ne suomalaiset alukset, joissa työskentelevät henkilöt ovat velvollisia suorittamaan palvelumaksua merimiespalvelutoimistolle. Näitä aluksia ovat ulkomaanliikenteessä käytettävät kauppalukset, merellä ansiotarkoituksessa toimivat pelastusalukset, Itämeren ulkopuolella toimivat kalastusalukset ja muunlaiset jäänmurtajalukset kuin satamajäänmurtajat.

Lain 4 §:n mukaan merimiespalvelujärjestelmän piiriin voivat varustajan ja merimiespalvelutoimiston solmimien erillissopimusten perusteella kuulua myös suomalaisen laivanvarustajan ulkomaisen tytäryhtiön omistamalla aluksella tai suomalaisen laivanvarustajan vuokraamalla ulkomaisella aluksella työskentelevät työntekijät, mikäli aluksella työskentelee myös suomalaisia työntekijöitä. Vaikka laissa ei ole erityistä mainintaa, käytäntö Suomessa on se, että kaikki ulkomaisissa laivoissa työskentelevät ovat oikeutettuja merimiespalvelujen käyttämiseen suomalaisissa satamissa, vaikka he eivät palvelumaksua suoritakaan. Näin ollen ristiriitaa ei käytännössä synny yleissopimuksen 3 artiklan kanssa, jossa edellytetään palveluiden myöntämistä satamissa kaikille.

Merimiespalvelutoiminnan rahoitus on järjestetty siten, että työnantaja pidättää merimiespalvelulain piiriin kuuluvien merenkulkijoiden palkasta palvelumaksun, joka on yksi tuhannesosa henkilön aluksella saamasta tulosta. Laivanvarustaja on velvollinen suorittamaan saman määrän palvelumaksuna ja valtio suorittaa yhtä suuren määrän kuin työntekijät ja laivanvarustajat yhdessä.

Lästimaksusta annetun lain (189/36, jota on muutettu laeilla 618/76, 1151/87 ja 1140/90) mukaan sekä suomalaiset alukset, joita käytetään kauppamerenkulkuun ulkomaan liikenteessä, että ulkomaiset alukset, joilla harjoitetaan kauppamerenkulkua Suomeen, ovat velvollisia suorittamaan kalenterivuositain lästimaksua 60 penniä aluksen nettovetoisuuden rekisteritonnilta. Kertyneet varat käytetään pääosin ammatissa toimivien merimiesten huoltotoiminnan rahoitukseen. Merenkulkuhallitus jakaa varat.

Vuonna 1990 lästimaksutuloista myönnettiin avustuksia merimiespalvelutoimintaan 1 490 496 markkaa. Vapaaehtoisesti merimiespalvelutoimintaa tukevat muun muassa eräät

satamakaupungit. Näin ollen Suomi täyttää 2 artiklan 2 kohdan velvoitteen.

Yleissopimuksen 2 artiklassa edellytetään, että riittävät merimiespalvelut järjestetään sekä satamassa että laivalla. Vaikka merimiesten palvelu- ja opintotoiminnasta annetuissa laissa ja asetuksessa ei sanota, missä toimintaa harjoitetaan, ulottuu toiminta tosiasiaa ja asetuksen 1 §:ssä olevan merimiespalvelutoimiston tehtäväluettelon perusteella myös laivoille.

Yleissopimuksen 3 artiklan 2 kohta edellyttää, että jäsenvaltion tulee määritellä ne satamat, joissa palvelut järjestetään. Suomen säädöksissä ei ole määrätty, missä satamissa toimintaa järjestetään. Tästä päättäminen kuuluu asetuksen mukaan merimiespalvelutoimiston hallitukselle. Tällä hetkellä toimistoja on neljässä satamakaupungissa sekä lisäksi yhteyshenkilö yhdessä satamassa Suomessa ja asiamies Antwerpenissä. Koska merimiespalvelutoimiston hallituksessa ja sen toimintaa valvossa edustajistossa ovat edustettuina sekä laivanvarustajat että merenkulkijat, täyttyy 3 artiklan 2 kohdan vaatimus siitä, että satamat tulee määritellä järjestöjen kanssa neuvoteltua.

Yhteenvetona voidaan todeta, että merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia koskevan yleissopimuksen ja Suomen lainsäädännön tai harjoitetun käytännön välillä ei ole ristiriitaa, joka estäisi sopimuksen ratifioinnin.

3. Yleissopimuksen voimaantulo ja irtisanominen

Yleissopimus tulee voimaan sen ratifioivan valtion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt yleissopimuksen ratifioinnin.

Sopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa ratifioimansa sopimuksen 10 vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin sopimus on kansainvälisesti tullut voimaan, ja tämän jälkeen 10-vuotiskausittain.

4. Yleissopimuksen eduskuntakäsittely

Yleissopimus nro 163 ei sisällä määräyksiä, jotka ovat ristiriidassa voimassaolevan lainsäädännön kanssa tai jotka edellyttävät lainsäädäntötoimia.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi Genevessä pidetyssä Kansainvälisessä työkonferens-

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1991

sissa 8 päivänä lokakuuta 1987 hyväksytyn Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen (nro 163), joka koskee merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa.

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ilkka Kanerva*

(Suomennos)

Liite

YLEISSOPIMUS

(nro 163),

joka koskee merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa

Kansainvälisen työjärjestön yleiskokous,

joka on aloittanut Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston koollekutsumana Genevessä 24. päivänä syyskuuta 1987 74. istunto kautensa, ja

joka palauttaa mieliin vuoden 1936 merimiesten huollon parantamista satamissa koskevan suosituksen ja vuoden 1970 merenkulkijain viihtyvyyttä ja hyvinvointia koskevan suosituksen määräykset, ja

on päättänyt hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa, joka on toisena kohtana istuntokauden esityslistalla, ja

on päättänyt, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdeksantena päivänä loka-kuuta vuonna tuhatyhdeksäsatakahdeksänkymmentäseitsemän seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia koskeva yleissopimus vuodelta 1987.

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa

(a) käsitteellä "merenkulkija" tarkoitetaan henkilöä, joka työskentelee jossakin tehtävässä meriliikenteessä olevalla laivalla, joka on joko julkisessa tai yksityisessä omistuksessa, mutta muu kuin sotalaiva;

(b) käsitteellä "merimiespalvelutoiminta/merimiespalvelut" tarkoitetaan merenkulkijoiden hyvinvointiin liittyviä sekä kulttuuri-, virkistys- ja tiedotuspalveluja.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee neuvoteltuaan laivanvarustajien ja merenkulkijoiden keskeisten järjestöjen kanssa määritellä kansallisilla laeilla tai määräyksillä, mitä sen alueella rekisteröityjä laivoja tulee pitää tämän yleissopi-

CONVENTION

(No 163)

concerning Seafarers' Welfare at Sea and in Port

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventy-fourth Session on 24 September 1987, and

Recalling the provisions of the Seamen's Welfare in Ports Recommendation, 1936, and the Seafarers' Welfare Recommendation, 1970, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to seafarers' welfare at sea and in port which is the second item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this eighth day of October of the year one thousand nine hundred and eighty-seven the following Convention which may be cited as the Seafarers' Welfare Convention, 1987:

Article 1

1. For the purposes of this Convention —

(a) the term "seafarer" means any person who is employed in any capacity on board a seagoing ship, whether publicly or privately owned, other than a ship of war;

(b) the term "welfare facilities and services" means welfare, cultural, recreational and information facilities and services.

2. Each Member shall determine by national laws or regulations, after consultation with the representative organisations of shipowners and seafarers, which ships registered in its territory are to be regarded as seagoing ships for the

muksen merimiespalvelutoimintaa koskevien määräysten piiriin kuuluvina meriliikenteessä olevina laivoina.

3. Asianomaisten viranomaisten tulee neuvoteltuaan kalastusalausten omistajien ja kalastajien keskeisten järjestöjen kanssa soveltaa tämän yleissopimuksen määräyksiä, siinä määrin kuin sen katsotaan olevan mahdollista, ammatillaiseen merikalastukseen.

2 artikla

1. Kukin jäsenvaltio, jonka osalta tämä yleissopimus on voimassa, sitoutuu varmistamaan, että merenkulkijoille järjestetään riittävät merimiespalvelut sekä satamassa että laivalla.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että tämän yleissopimuksen määräysten mukaisen merimiespalvelutoiminnan rahoittamiseksi ryhdytään tarpeellisiin järjestelyihin.

3 artikla

1. Kukin jäsenvaltio sitoutuu varmistamaan, että merimiespalvelut järjestetään maan tarkoitukseen sopivissa satamissa kaikille merenkulkijoille, riippumatta heidän kansallisuudestaan, rodustaan, ihonväristään, sukupuolestaan, uskonnostaan, poliittisista mielipiteistään tai sosiaalisesta taustastaan ja siitä valtiosta, jonka alueella laiva, jossa he ovat työssä, on rekisteröity.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee neuvoteltuaan laivanvarustajien ja merenkulkijoiden keskeisten järjestöjen kanssa määritellä, mitä satamia tulee pitää tässä artiklassa tarkoitettuina tarkoitukseen sopivina satamina.

4 artikla

Kukin jäsenvaltio sitoutuu varmistamaan, että merimiespalvelut järjestetään kaikilla, sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa olevilla merellä liikennöivillä laivoilla, jotka on rekisteröity sen alueella, kaikkien merenkulkijoiden hyödyksi.

5 artikla

Merimiespalvelutoiminta tulee ottaa usein uudelleenarvioinnin kohteeksi, jotta varmistetaan, että palvelut ovat tarkoituksenmukaiset ottaen huomioon merenkulkijoiden muuttuneet tarpeet merenkulkualan teknisestä, toiminnallisesta ja muusta kehityksestä johtuen.

purpose of the provisions of this Convention relating to welfare facilities and services on board ship.

3. To the extent it deems practicable, after consultation with the representative organisations of fishing vessel owners and fishermen, the competent authority shall apply the provisions of this Convention to commercial maritime fishing.

Article 2

1. Each Member for which this Convention is in force undertakes to ensure that adequate welfare facilities and services are provided for seafarers both in port and on board ship.

2. Each Member shall ensure that the necessary arrangements are made for financing the welfare facilities and services provided in accordance with the provisions of this Convention.

Article 3

1. Each Member undertakes to ensure that welfare facilities and services are provided in appropriate ports of the country for all seafarers, irrespective of nationality, race, colour, sex, religion, political opinion or social origin and irrespective of the State in which the ship on which they are employed is registered.

2. Each Member shall determine, after consultation with the representative organisations of shipowners and seafarers, which ports are to be regarded as appropriate for the purposes of this Article.

Article 4

Each Member undertakes to ensure that the welfare facilities and services on every seagoing ship, whether publicly or privately owned, which is registered in its territory, are provided for the benefit of all seafarers on board.

Article 5

Welfare facilities and services shall be reviewed frequently to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of seafarers resulting from technical, operational and other developments in the shipping industry.

6 artikla

Kukin jäsenvaltio sitoutuu

(a) toimimaan yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa tämän yleissopimuksen soveltamiseksi; ja

(b) varmistamaan asianomaisten osapuolten yhteistyön edistettäessä merenkulkijoiden hyvinvointia merellä ja satamissa.

7 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

8 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

9 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti ilmoituksella, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

10 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kai-

Article 6

Each Member undertakes —

(a) to co-operate with other Members with a view to ensuring the application of this Convention; and

(b) to ensure co-operation between the parties engaged and interested in promoting the welfare of seafarers at sea and in port.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the

kille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

11 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

12 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiskokoukselle tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

13 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

(a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen raukeaminen 9 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan;

(b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

14 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.